

ИЗДАВА ТРИ ПЪТИ СЕДМИЧНО
и комедийни, средни
платки.
АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., 1/2 год.
80 лв., 3-месечно 45 лв.
Абонамента започват на
всёко 1-во число от мес.
септ. — внасян предплащан

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация.
Редакторъ - издатель: П. Д. Драгулевъ.

Цените за обявите са:
За 1 л. съдърж. 250
лв. за годишна, вестник,
некролог 150 лв. за едно
публикуване; баланси, ре-
шения, циркуляри и прото-
коли по 150 лова; ре-
гистрация на търговска и
индустриална фирма 10 лв.
Всичко до се отнася до
вестника се адресира до:
"Търговско-Промисленна За-
щита", Варна "Вестник" 8.

Провадийска Народна Земледѣлска Кооперация „Миръ“

Покана № 4.

На основание решението на управителния съветъ на Народна Земледѣлска Кооперация „Миръ“, протоколъ № 10 отъ 24-й Августъ т. г. и възъ основа чл. чл. 21 и 22 отъ устава на кооперацията и търговския законъ, поканватъ се всички членове кооператори на Народна Земледѣлска Кооперация „Миръ“ да присъствуватъ на I-во извънредно общо събрание на 5-й Октомврий т. г., 10 часа преди обѣдъ въ помещението на кооперацията въ гр. Провадия, съ дневенъ редъ:

1. Удобрѣние решението на управителния съветъ за ликвидацията на кооперацията;
2. Избиране ликвидатори.

Ако събранието не се състои на 5-й Октомврий по неявяване на достатъчно число членове, съгласно устава то се отлага за идущия следѣнъ денъ 12-й Октомврий, същото време и мѣсто безъ да се издава друга покана и ще се състои колкото членове и да присъствуватъ.

Отъ Управителния Съветъ.

Ив. Неновичъ.

Захарниятъ въпросъ.

Днешниятъ печатъ съобщава, че Захарнитъ фабрики у насъ разчитали да получатъ отъ та-нигодишната кампания около 5200 вагона захаръ. Нуждата на кооперацията въ страната захаръ възлизала на 2200 вагона, така че можало да се внесе рждло 8000 вагона захаръ. За да се извѣстала тая захаръ фабриките искали да имъ се даде въ-отни облиги, като имъ се удо-ри акция върху захарта прѣд-назначена за вносъ, прѣма-натъ всички пристанищни и митнически берии и такситъ отъ централата на девизитъ, а също да се намалятъ прѣво-нитъ такси по Б. Д. Ж. и имъ се отпуснатъ кредити отъ Б. Н. Б. Това искане на захарнитъ фабрики се проучало отъ Ви-шня Стопански Съвѣтъ.

Въпрѣки, че Захарнитъ фабрики у насъ изиграха една мно-го некрасива игра въ разрѣше-нието на въпроса за намаляне-то цѣната на захарта у насъ, държавата въ интересъ на на-родното си ступанство, е длѣж-на да вземе въ вниманіе иска-нето на Захарнитъ фабрики до-токова, до колкото интереситъ на народното ступанство го изискватъ.

Нашето мнѣние е, че искане-то за прѣмахането на акция, както и повръщането на мит-ническитъ такси платени върху вноса отъ странство амба-лажи е ревонно и трѣбва да се въприеме. Колкото за прѣма-хането на другитъ такси и берии държавата трѣбва да полу-чи отъ фабриките точна каз-куляция върху коштуемата цѣна на захарта изработени въ на-шнитъ фабрики прѣзъ тая година. Възъ основа на тая коштуема цѣна Вишня Стопански Съ-вѣтъ, имайки прѣдвидъ цѣната на захарта на всеобщекото тържище, да направи намаляния, ако отъ такива ще има нужда, въ събираниятъ такси и берии върху захарта въ вносъ. От-носно намаляне на прѣво-ни-

тъ такси по Б. Д. Ж. ние мис-лимъ, че това искане на За-харнитъ фабрики трѣбва да се отхвърли, понеже тѣ и безъ това се ползватъ съ 35% на-маление на прѣвова, като по-кровителствувана отъ закона индустрия. Понеже вноса на захаръ ще възлиги онакъ липса отъ вносъ, която ще имаме вслѣдствие слабата ни тави-годишна реколта на върнени хра-ни, намираме, че Б. Н. Б. ще трѣбва да отпусне кредити на захарта, по слѣдъ щателно про-учване въпроса, като тия кре-дити бждатъ въ размѣри ис-ключително за улѣсеніето на-носъ.

Нека България опита щастие-то си, като се яви на всеобщ-ския пазаръ съ своя захаръ. Но това явяване не трѣбва да ни коштува по-вече, отколкото об-лагитъ, които бихме могли да получимъ отъ тая вносъ. Не трѣбва също да лишимъ дър-жавата отъ нейнитъ приходи като дадемъ възможностъ на фабрикантитъ на захаръ да на-трупатъ грамадни състояния само и само, ва да се рече, че и България изнася захаръ.

За да се не остана пъкъ страната безъ захаръ, Вишня Стопански Съвѣтъ трѣбва да нареди най-ефикасенъ контролъ върху изнасяната захаръ. Слѣдъ като се узнае точното количе-ство захаръ, получена отъ та-нигодишната кампания, да се опредѣли за всѣка фабрика ко-личеството захаръ, което тя мо-же да внесе. Захарта, която ще се изнася, трѣбва да бжде внесена непремѣнно отъ името на фабриката, но не и отъ дру-го име. За прѣвишаване опрѣ-дѣленото количество захаръ въ вносъ да се налагатъ най-строги санкции. При това ще трѣбва да се въвѣли въ длѣж-ностъ на Захарнитъ фабрики да водятъ точна смѣтка за из-насяната и продаваната въ стра-ната захаръ, като ежедневно съобщаватъ въ Вишня Сто-пански Съвѣтъ, количествата на продадената въ страната за-харъ, кому е тя продадена, как-то и количествата на внесена-та захаръ, прѣзъ кой пунктъ и за какъ е тя внесена. В. Ст. С. ще може по тая начинъ да слѣди изнасянето на захарта,

като чрѣзъ своитъ органи ще узнае, дали останалата въ стра-ната захаръ се не укрива за спекулации.

Това сж въ общи черти мѣр-китъ, които се налагатъ, за да се урегулира вносътъ на за-харта и същевременно се за-пази кооператорътъ отъ екен-лоатация.

Желанието на фабриките да се забрани вносътъ на чужда захаръ у насъ, неможе да бжде уважено, защото цѣната у насъ сж отъ такъвъ сортъ, че много е възможно прѣдвидѣната за-харъ за година да се погуби вътрѣ въ 3-4 мѣсеца отъ па-заря и се повиши цѣната и въ ущърбъ на кооператора. Сво-бодниятъ вносъ на захаръ ще урегулира донѣдѣ цѣната и и ще запази главно кооператора отъ спекулативното повишение.

Писма до насъ.

Писмо I.

Господине Редакторе,

Седнахъ найсетне да изпъл-ня обѣщанието си.

На въпроса какъ ще се ка-нализира тая аномаленъ жи-вотъ, който водимъ отъ сключ-ването на мира и който отъ-дѣнъ на денъ се ватига у насъ, отговарямъ ти кратко и ясно: — *чрезъ братски сдружения и кооперативенъ кредитъ*. Не може вече единъ човѣкъ, каквото съ-стояние и да има той, да се бо-ри съ сключотия, нужди и не-извѣстностъ. Дребнитъ търговци и еснаси останали на сухо, как-то рибитъ въ малкитъ рѣки, когато се дръпнатъ водитъ имъ тѣ едва дишатъ прѣдъ непоно-симия животъ, тежки данѣци и липса на пари. Редътъ иде на едритъ и тежки капиталисти, съ каквито войната ни надарил. Паритъ ни сж, малко и много сключи съ увеличенитъ лихви, комисиони и други възнагра-ждения, а безъ пари — нищо не се върши. Думата *версия*, на-вѣра, се изгуби и остана като споменъ отъ блаженото минало време. Кой има пари, той ка-де хлѣбъ, кава фуражията. Па-ритъ трѣбва да търсимъ отвѣтъ, защото нашитъ сж, малко и обещани, *чрезъ кооперативенъ кредитъ, увеличено производство и сигурностъ въ страната*. Пари по „политически съображения“ вече не се даватъ, защото се считатъ за изгубени. И тѣй, само кооперативнитъ сдружения въ кредитъ и сигурността въ страната ще ни донесатъ ми-лиони долари, стерлинги, фран-ки, крони и др.

Всички досегашни наши ко-оперативни сдружения не пред-ставяватъ едно цѣло и сигур-но тѣло на което кредитътъ и капиталътъ могатъ да се обле-жатъ. Повечето отъ тѣхъ сж съставени по „местни, партий-ни, класови и политически съ-ображения“, а никакъ не отъ дълбокото съзнание, че новиятъ икономически животъ ги на-лага. Това лесно се разбира отъ всѣкого, който знае предназна-чението на кооперативното сдру-жение „единъ за всички и все-чки за единъ“.

Нашитъ тѣй наречени кооп-ерации почиватъ върху гнила основа, голѣмо заблуждение и невѣжество. Сѣкашъ принци-пътъ имъ е: „единъ за всички, първо за себе си и господъ за всѣкого“. Тѣ се израждатъ

и обръщатъ въ бакалски дюки-ни, които даватъ на вересия и подписватъ, на търговски ано-нимни дружества, лихварски кантори за спекула съ нуждитъ на трудолюбивия ступанинъ и търговецъ. Кооперативитъ не-оправдаха довѣрието, което на-родътъ имаше въ тѣхъ, а на-опаки паднаха по-долу отъ ба-калскитъ и еснафски дюкенчета и бутки. Отнемете имъ прѣви-легитъ кооперативитъ тѣ ще се обрънатъ въ акционерни дру-жества.

Днешниятъ финансовъ свѣтъ у насъ (банки, търговски и ин-дустриални дружества и др.) работи едностранчиво и алчно за нажива и бързо обогатяване, но далечъ не за удовлетворе-ние нуждитъ на ступанства, търговия, трудъ и други народ-ни богатства. Той не иска и да знае за никакви сложни задачи на икономическия ни животъ, изникнали следъ войната. Пътятъ му не е дълъгъ. Кра-хътъ е неминуемъ, ако о време не се опомни и насочи овойта дѣйностъ съ производителнитъ сили и нужди на страната. Го-лѣмитъ му печалби, трупани съ лихварство и немана, не сж трайни и огромнитъ богатства отпиватъ пътя на пилѣнето, невадовството, несигурността, разправитѣ, отмищията и... самонагрѣбението. Пре-ценитъ, колкото и незначите-ленъ и оправдателенъ да е, имаме сж раутурване и конф-скуване имота и дѣловетъ на кооперацията „Освобождение“.

Но на думата си. Сега никой не може да купи или продаде безъ посредничество. Такава е системата на превонии, паварии и др. връзки въ сношенията. Споредъ това тамъ, гдето по-средничеството минава прѣвъ две три и повече рѣце сключ-отията расте. Има обаче други важни функции, които влияятъ на прѣмахане на сключотията и ограничаване неволата въ жи-вота, — но тѣ сж невидими, неуловими, морални и човѣшки законъ не ги хваща и въпи-тава. На тия последнитъ малко се обръща внимание, даже из-бѣгватъ се съ проклятие и осжждане, а пъкъ тѣ сж именно най-здравата гаранция за на-предѣта и честитото човѣшко добруване. Само при братекитъ искрени сдружения тия функ-ции могатъ да изпъкнатъ, да се възпитаватъ и да взематъ върхъ въ живота, като рждо-водители и спасители.

Днесъ никой не може самъ да си набави нужния инвентаръ за работа, за производство. Ако по щастие го има, то не може да налѣе самъ на пазаръ съ производството си, а трѣбва да бжде организиранъ и подкрѣ-пенъ отъ здравна сила, каквато могатъ да бждатъ *сдруженията*. Ако това се съзнаваше и имаше желание у властниците да се работи за повдигане народното благосъстояние, много бездом-ници напримеръ цѣха да бждатъ добри кщцовници, не щѣхме да имаме опропастени търговци, разсѣпани богатства и имоти и т. п. Изобщо, положението ни не щѣше да бжде такова, цѣ-то всѣки да захваща отъ абе и съ наследствени задѣлжени.

И тѣй спасението е въ брат-скитъ сдружения, въ коопера-тивитъ, въ кооперативнитъ бан-ки и т. н. т. Имаше ли достой-ни хора у насъ, къмъ които да имаме довѣрие, че могатъ да

равниятъ творчество и сила въ тия икономически форми на по-ното време?

— Не, нѣмаме ги и скоро не ще можемъ да ги създадемъ. Ний сме оставени сега на не-опитни бръснари, които съста-вятъ върховенъ ступанскъ съ-вѣтъ (въ сжщностъ Дирекция на О. Г. О. П. за мирно време) да уреждатъ прѣхраната съ ти-новъ хлѣбъ, търговията съ за-прещения и монополи и да нареждатъ вносни и износни мита на произведениата ни. Ще свърша съ думитъ: „отъ тука равекри кахъвъ ни е хада и и какво бждаче ни чака“.

Поздравлявамъ те и ти желая добъръ духъ въ борба ерещо не-вежеството, пропавелитъ и ла-комията за бърво и лесно обо-гатыване.

София, 30. VIII. 1924 г.

Твой

Б. Райновъ.

Пристанището и поправкитъ.

„Вамъ и на подведомствен-нитъ ви ликьори, надзиратели и работници, както и на оста-налия желѣзнопътенъ персо-налъ изказвамъ сърдечна бла-годарностъ за голѣмитъ усилия, които положихте на възстано-вяването на пѣтя, така лошо пострададъ отъ последното на-тастрофално наводнение около Горна Орѣховица и Попово. Азъ и главната Дирекция се гордѣемъ че имаме такива прѣ-дани служители.“

Никога не сме се съмнявали, че верѣдъ служителитъ на дър-жавата и народа е имало и има служители предани на служ-бата си и върни на служебния си дългъ, като тия, които сж извикали сърдечната благода-рностъ на своя министъръ. И до-стойно и възхвално е отнасятъ на министра на желѣзницитъ, като е отличилъ тия добри и полезни служители съ най-ви-сокоото отличие — публично из-казване благодарността му.

Но, питаме нѣе: какво трѣб-ва да е отнасятъ по министра къмъ ония же отъ служащитъ, които, като иматъ по-високъ или даже равенъ на отблага-дения дългъ и не го изпълня-ватъ — които не предадно и не съ ревностъ извършватъ службата си? Питаме: какво трѣбва да е публичното явява-ние на министра къмъ тия, ко-нто съзнателно се издѣлѣри-ратъ отъ това, което върмето и нуждата на службата имъ по-веляватъ да извършатъ.

Въпроса е, че каналитъ на при-станището въ Варна сж въдрѣте-ни отъ години и при наводнение-то въ края на августъ водата ва-ля цѣлото пристанище и намон-ри всички стѣнове отъ върнени храни — и упропастилъ сума тър-говски капиталъ; че митниче-скитъ магацини не сж препокри-вани съ години, че ремонтъ не е правенъ въ тѣхъ отъ постро-яването имъ — че текътъ и немокроватъ търговскитъ сто-ки, отъ което последнитъ по-насятъ тежки загуби; че сезон-нитъ поправки изобщо, които трѣбва да се направятъ прѣвъ лѣтото за удобството на на-ходитъ и разтоварването имъ — както миналата година ста-на — и тѣмъ година се отла-жиха да се извършатъ вимътъ, когато работния трудъ ще е много по-сжжъ, много по-ма-

*) Редакцията ни по много отъ вгла-дометъ на уважаемия г. Неновичъ се е изказала и остава при сѣнитъ си въ-зрѣния, за това, по-много отъ случаетъ не се солидаризира съ него.

Пшеница дин. 350 - лн. 595.00
Кукүрүзъ " 280 - " 476.00

Всички очаквания, следъ жет-
вата и прибирането на хранитъ,

Д-вото на комисионерицѣ се е занимавало съ решението на комисията по ревизирането на работнишката тарифа на при-

Г-нъ Емилио Раделя е единъ
отъ I-ви рангъ търговецъ въ
варненската пияца. За уронване
на търговската му честъ пръвъ
се обади в. „Утро“ — че побъ-
гамъ отъ България поради пре-
следване отъ властѣта. Следъ
това неговата честъ бѣ засег-
ната и отъ други вѣстници на
паянтажа. За всичко това г-нъ
Емилио Раделя е упълномощилъ
адвоката си да потърси възна-
дѣ морално и материално —
да сезира съда, защото нито г.
Раделя е побѣгналъ отъ Бъл-
гария, нито властѣта до денъ
днешенъ го е потърпала за
какво и да е прѣстѣпление, до-
ри за какво и да е нарушение.
Обаче в. „Знаме“, органъ на
една партия, стоящъ ужъ далечъ
отъ паянтажа, съ подписъ на
Дяворски (каваха ли че това
име не е псевдонимъ), не въ-
вѣстно за какви цѣли, въ брой
124 отъ 8 септември пише

Русонската и Пловдивската титовски камари съзнават, че печатните имъ органи иматъ първа и единична целъ да информиратъ районитъ съ всичко полезно, което тѣ възпнатъ, което съпада, така да се каже, въ тѣхнитъ ресори. Въ това съзпание, много право и много по полезно, тѣ използватъ органиитъ си, почти въ повечето случаи, на 15 дни единъжъ, като не пропускайтъ ни една подробностъ въ информацията даа впаятъ читателитъ имъ. Това се посреща отъ читателитъ имъ съ сипиатия и въдобрене.

Има въ депозитъ и продава
голъми количества първока-
чественни **маслини** съ край-
но износни цѣни.